

מ"ת 40526/11/16 - מדינת ישראל נגד סירחאן אבו גאבר, חמזה סרסור

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 40526-11-16 מדינת ישראל נ' אבו גאבר (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 475538/2016

בפני	כבוד השופט ארז יקואל
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. סירחאן אבו גאבר (עציר) 2. חמזה סרסור (עציר)

החלטה

במוקד הדיון ניצבת השאלה שבמחלוקת, האם ראוי להותיר את המשיבים במעצר עד לתום ההליכים בעניינם, או שיש להעדיף תנאים שפגיעתם בחירותם פחותה.

רקע

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של שוד בחבורה בצוותא חדא, לפי סעיף 402(ב), ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); למשיב 1 מיוחסת גם עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק ולמשיב 2 מיוחסת גם עבירה של נהיגה בפסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1967.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 4.11.16 בשעות הלילה, הגיעו שלושה מתלוננים (י.ר., א.ג., ו- ש.ש.) לחורשה בסמוך לנחל הירקון שבהוד השרון, זאת באמצעות רכב מסוג טויוטה קורולה (להלן: "**הטויוטה**"). ש.ש. נכנס לטבול במי הירקון.

בשעה 02:00 לערך, הגיעו למקום, ברכב מסוג מאזדה (להלן: "**המאזדה**"), המשיבים ו-2 נוספים שזהותם אינה ידועה, לאחר שצרכו אלכוהול. בין המשיבים למתלוננים התנהלה שיחה כשבשלב מסוים התעצבנו המשיבים, המתלוננים חששו והחליטו לעזוב את המקום במהירות. ש.ש. יצא בחופזה מהמים כשלגופו תחתוני בלבד והמתלוננים נכנסו לטויוטה.

המשיבים והאחרים, דפקו באגרופיהם על חלונות ודלתות הטויוטה וחסמו אותה בגופם, בעוד אחד מהם צעק: "פתח את האוטו, אם לא אני הורג אותך". י.ר., אשר חשש מהמשיבים והאחרים, פתח מעט את החלון שלצדו. המשיב 1 הכניס ידו דרך פתח החלון, משך את מפתחות הרכב תוך כיבוי ופתח את נעילת הדלתות והחלונות. המשיב 1 הוסיף וצרח לעברו של י.ר. ואיים כלפיו: "צא מפה לפני שאני הורג אותך". י.ר. הרגיש מאוים ולכן עשה

כדברו. המשיב 1 נכנס למקומו ברכב הטיוטה וישב במושב הנהג.

באותה עת, פתח המשיב 2 את דלת המושב שליד הנהג, תפס בחולצתו של א.ג. ואיים על עליו תוך נפנוף באגרופו: "עוף מהאוטו, אם לא אני הורג אותך". א.ג. חש מאוים ולכן עשה כדברו. המשיב 2 תפס את מקומו של א.ג. ברכב. המשיבים החלו לנסוע בטיוטה ואז הבחינו ב.ש.ש. שישב במושב האחורי. המשיב 1 איים על ש.ש. באגרופו ואמר לו מספר פעמים: "צא החוצה או שאני אהרוג אותך". המשיב 1 פתח את הדלתות וש.ש. יצא מהרכב. המשיבים נמלטו מהמקום בטיוטה והאחרים נסעו אחריהם במאזדה, תוך שהם מותירים את המתלוננים בשטח.

בשעה 06:11 לערך, היו המשיבים בדרכם לקלקיליה דרך מחסום חוצה שומרון, כשהמשיב 1 נוהג בטיוטה והמשיב 2 נוהג במאזדה, בידועו שהוא פסול נהיגה. זאת, על מנת למכור את הטיוטה הגנובה. בקלקיליה, מכרו המשיבים את הטיוטה לאדם שזהותו אינה ידועה, תמורת סכום של 4,000 ₪. בטיוטה היו חפצי ערך רבים ושווי הרכב נאמד בסכום של כ- 25,000 ₪.

3. בדיון שהתקיים לפני ביום 29.11.16, הסכימו ב"כ המשיבים לקיומן של ראיות לכאורה ומבלי לפתח ציפיות בליבם אשר להחלטה שתתקבל, הופנו לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר מעצר בעניינם.

4. אשר למשיב 1, שירות המבחן המליץ על שחרורו למעצר בית מלא. בדיון שהתקיים לפני ביום 22.12.16, קבעתי כי קיים קושי לקבל את המלצתו של שירות המבחן. הבהרתי כי תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב 1, מתייחס לגורמים מגבירי סיכון הקשורים בו עצמו, כעמדותיו הנוקשות, צריכת אלכוהול ברקע ביצוע המעשים, אלמנטים תוקפניים ופוגעניים והתנהלות מתוכננת. שירות המבחן מצא כי המשיב נעדר רצון לבחינה מעמיקה של מצבו ושל קשייו ובולט כי הוא מתקשה להתנהל ביציבות, לקבל סמכות ולהסתגל למסגרות שונות, תוך שימוש לרעה באלכוהול וסמים. בנוסף, צוינה התרשמותו של שירות המבחן לפיה המשיב 1 מקיים קשרים שוליים. על אף התרשמויות אלו, המליץ שירות המבחן להעדיף את שחרורו של המשיב 1 למעצר בית באותו מקום בו נחזה כי הוא מקיים קשרים שוליים. לאורם של נתונים אלו, הוריתי על קבלת תסקיר משלים מאת שירות המבחן, בו תינתן התייחסות לאפשרות להדק את חלופת המעצר בעניינו באמצעות פיקוח אלקטרוני, גם זאת מבלי לפתח ציפיות בלבו של המשיב משמע ישוחרר ממעצרו, או כי יועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני.

בתסקיר משלים שהגיש שירות המבחן, חזר שירות המבחן על התרשמותו לפיה יש בחלופת המעצר ובמפקחים שהוצעו, כדי להשיג את מטרות המעצר וכן הומלץ על הטלת צו פיקוח למשך 6 חודשים. צוינה התרשמותו של שירות המבחן לפיה די בחלופת המעצר שהוצעה, מבלי להיזקק למעצר בפיקוח אלקטרוני, שכן פיקוח אנושי וסמכותי יהיה בעל אפקט משמעותי ומחייב לנוכח היות המפקחים בני משפחתו הקרובים של המשיב 1 אשר יודאו, בין היתר, הימנעותו משימוש בחומרים ממכרים. כן הוסיף שירות המבחן וציין כי הקשרים השוליים שמנהל המשיב 1, לכאורה, אינם מתנהלים בהכרח במקום מגוריו וכי יש ביכולתם של המפקחים המוצעים לצמצם את הסיכון בהקשר זה.

5. אשר למשיב 2, שירות המבחן לא המליץ על שחרורו לחלופת מעצר או על העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני. שירות מבחן ציין כי רישומו הפלילי של המשיב 2, מלמד כי הורשע פעמיים בשנים 2013 ו- 2014, בעבירות רכוש והסעת שב"ח, בגינן נדון לעונשי מאסר בפועל, מהם שוחרר אך לפני כשנה ונחזה כי עונשים אלו לא הרתיעו אותו מלשוב ולעסוק בפלילים. עוד צוין כי מאז הוציא רישיון נהיגה בשנת 2009, הורשע בלא

פחות מ-10 עבירות תעבורה שונות, ביניהן נהיגה בשכרות. שירות המבחן הוסיף ותיאר כי המשיב 2 גדל במשפחה בעלת קשיים תפקודיים ולאורך השנים גילה בעיות התנהגות וקושי בעמידה בגבולות ובכללים של מסגרות ונטה לצרוך חומרים פסיכואקטיביים. עוד צוין, כי המשיב 2 מנהל קשרים שוליים ומתקשה להתייחס באופן ענייני ומקדם למצבו. שירות המבחן סבור כי ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגד המשיב 2 והעונשים שריצה בעבר, אינם מהווים גורמים מרתיעים ומארגנים עבורו. בתסקירו המשלים, חזר שירות המבחן על הגורמים בבסיס מסוכנותו של המשיב 3 וציין כי שהייה במעצר בפיקוח אלקטרוני לא תביא להפחתה או לצמצום גורמי הסיכון בעניינו של המשיב. שירות המבחן אף לא התרשם לחיוב מהמפקחים שהוצעו מטעמו של המשיב 2 והעריך כי יתקשו לצמצם את מסוכנותו לאורך זמן, לזהות מצבי סיכון וכי הם אינם מבטאים הבנה מהותית לצרכי המשיב 2 ולסיכונים במצבו.

6. בדיון שהתקיים לפני ביום 10.1.17, קבעתי כי לאור המלצתו השלילית של שירות המבחן בעניינו של המשיב 2, ניצב קושי לא מבוטל להעדפת תנאים שפגיעתם בחירותו פחותה, או בהשמתו במעצר בפיקוח אלקטרוני. לצד זאת, מבלי לפתח ציפיות בלבו ולמען הסדר הטוב, הוריתי על הגשת חוות דעת היתכנות למעצר בפיקוח אלקטרוני, תוך שמירת טענות הצדדים בנושא.

תמצית טענות הצדדים

7. המבקשת טוענת כי יש להורות על מעצר המשיבים עד לתום ההליכים בעניינם. המבקשת מדגישה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיבים, מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"), לאור היסוד הסביר לחשש כי המשיבים יסכנו את בטחון הציבור. זאת, לאור נסיבות המעשה הכוללות שוד בחבורה של מתלוננים תמימים, תוך השמעת איומים. אשר למשיב 1, הוסיפה המבקשת וטענה, כי קיימת עילת מעצר נוספת, מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים, שכן במהלך חקירתו, איים המשיב 1 על חיי אחותו של המדובב אשר הפליל אותו. המבקשת מפנה לעברו הפלילי של המשיב 1, הכולל דרכי טיפול ללא הרשעה בגין עבירות החזקת סמים, הפרעה לשוטר והפרת צו מבחן.

המבקשת סבורה כי אין לקבל את התרשמותו של שירות המבחן, לפיה המשיב 1 אינו מקיים קשרים שוליים במקום מגוריו. הודגש כי המשיב 1 והמשיב 2 שניהם מתגוררים בכפר קאסם. מכאן, שחברתם מבוססת על מקום מגוריהם, באופן שיש בו כדי לשלול את הערכת שירות המבחן בנושא זה. המבקשת הוסיפה והדגישה את המאפיינים האישיותיים השליליים של המשיב 1, כנלמד מתסקירי שירות המבחן בעניינו. המבקשת הפנתה אף לעובדה כי המשיב הפר בעבר צו מבחן שהוטל עליו, נמנע מלשתף פעולה עם שירות המבחן ומהתסקירים שהוגשו, עולה כי גם כיום אין ביכולתו להסביר את התנהלותו זו.

אשר למשיב 2, מפנה המבקשת לעברו הפלילי הכולל עבירות רכוש והסעת שב"ח, בגין ריצה מאסר בפועל והוטל עליו מאסר על תנאי, בר הפעלה במקרה הנדון. המבקשת סבורה כי בהינתן המלצתו השלילית של שירות המבחן בעניינו של המשיב 2, אין בנמצא כל טעם מיוחד המצדיק סטייה מהמלצה שלילית זו.

8. המשיבים, מנגד, טוענים כי ראוי להעדיף אמצעים שפגיעתם בחירותם פחותה, כשחרור לחלופת מעצר ביתית או כמעצר בפיקוח אלקטרוני, בצירוף פיקוח אנושי ובתנאים מגבילים נוספים.

ב"כ המשיב 1 טען, כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינו ולהורות על שחרורו לחלופת מעצר ביתית. הסנגור סבור כי מעצר בפיקוח אלקטרוני הוא אלטרנטיבה למעצר, להבדיל מחלופת מעצר, וכל עוד לא הגיע בית

המשפט למסקנה כי חלופת מעצר לא תסכון, אין להורות על מעצרו של המשיב 1 בפיקוח אלקטרוני. אשר לקשרים השוליים המיוחסים למשיב 1, נטען כי לא יתכן שכל אימת שאדם חובר לאחר לביצוע עבירה, ייוחסו לו קשרים שוליים. הסנגור סבור כי אין בקשר שבין המשיבים עצמם, כדי להוביל למסקנה בדבר קיומו של אורח חיים עברייני, או קשר לחברה שולית. הסנגור מדגיש כי העבירות המיוחסות למשיבים מלמדות על מעשה אקראי, להבדיל מהתנהלות עבריינית המאפיינת גורמים המחוברים לחברה שולית. הסנגור הוסיף והדגיש את איתנות חלופת המעצר שהוצעה מטעם המשיב 1 ואת היות המפקחים המוצעים אחיו של המשיב אשר התגייסו לצורך שמירה על תנאי מעצרו. כן הודגש, כי המפקחים המוצעים מתביישים במעשים המיוחסים למשיב ויש ביכולתם למלא אחר תנאי הפיקוח ולהציב למשיב 1 גבולות ברורים.

ב"כ המשיב 1 תמך טענותיו באסמכתאות.

ב"כ המשיב 2 טען, כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן בעניינו. הסנגור הפנה לסתירה בעמדותיו של שירות המבחן. כך, בעוד שבתסקיר הראשון שהוגש בעניינו של המשיב 2, צוין כי נשקף ממנו סיכון ברמה בינונית, בתסקיר השני צוין כי קיים סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות. עוד נטען, כי המלצתו של השליט של שירות המבחן בעניינו של המשיב 2, אינה עולה בקנה אחד עם המלצתו החיובית כלפי המשיב 1, בהינתן כי המשיב 1 מעל באמון בית המשפט בכך שהפר צו מבחן ואיים על אחות המדובב לפני חוקריו. הסנגור סבור כי המפקחים המוצעים מטעמו של המשיב 2 הם ראויים, במיוחד כך, שעה שניתן לעבות את מערך הפיקוח האנושי המוצע באמצעות פיקוח אלקטרוני. הסנגור טוען כי לא ניתן לפסול את אחיו של המשיב כמפקח, רק משום שלא היה מעורב בחייו עד כה. לגישתו, בהינתן כי כעת הוא מעוניין להיות מעורב ולסייע למשיב 2, תוך הצבת גבולות ברורים עבורו והקפדה על תנאי הפיקוח, אין מניעה לאשרו כמפקח. הסנגור הוסיף והפנה להתרשמותו של שירות המבחן, לפיה אחיו של המשיב 2 מדגיש את הבעייתיות בהתנהלותו של המשיב 2 ומשכך, לא ניתן לייחס לו חוסר ערנות לבעייתיות שבהתנהלותו. אשר לאחות המשיב 2, נטען כי הדברים שמסרה לפני שירות המבחן מלמדים שאכן הייתה מעורבת בחיי המשיב 2, אך לא היה ביכולתה לזהות את גורמי הסיכון במצבו משום שהעבירות המיוחסות לו בוצעו, לכאורה, מחוץ לעיר מגוריו. אשר לקשרים השוליים המיוחסים למשיב 2 במקום מגוריו, טוען הסנגור כי הקשר בין המשיב 1 למשיב 2 יכול להירקם בכל מקום ואין לייחס משקל יתר לעובדה כי הם שוכני אותה עיר. כן הודגש כי מכירת אלכוהול אסורה בעיר מגורי המשיב 2 ובכך יש משום גורם מפחית סיכון, שיש בו כדי להצדיק את העדפת שחרורו לחלופת מעצר בעירו, או למעצרו בפיקוח אלקטרוני, באותו מקום. עוד טען הסנגור כי אין מקום לקביעות שונות בין שני המשיבים וכל קביעה שכזו עלולה לעלות כדי חוסר שוויון בין נאשמים בהליך הפלילי.

דין והכרעה

9. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובתסקירי שירות המבחן ולאחר שנתתי לבי למכלול נסיבות העניין, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להורות על העברת המשיב 1 למעצר בפיקוח אלקטרוני, בצירוף מערך פיקוח אנושי והטלת ערבויות כספיות הולמות. שוכנעתי כי עניינו של המשיב 1, על נסיבות העושה והמעשה, מצדיק את קבלת המלצות שירות המבחן, שעיקרן העברתו ממעצר במתקן כליאה וראיתי לנכון להוסיף ולעבותה, משום מאפייני המשיב, באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני, באופן ששיג את מטרות מעצרו.

אשר למשיב 2, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להורות על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו. שוכנעתי, כי קיים קושי לייחס למשיב את מידת האמון המתבקשת לצורך העדפת אמצעים שפגיעתם בחירותו פחותה ולא הונח לפניי כל נימוק כבד משקל, מכוחו יש לסטות מהמלצתו השלילית של שירות המבחן בעניינו.

10. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, הדיון מלפני עוסק באפשרות להעדיף את השגת מטרות המעצר בתנאים שפגיעתם בחירות המשיבים פחותה, כמצוות הוראת סעיף 21 (ב)(1) לחוק המעצרים (ר' גם: בש"פ 4185/03 אביטן נ' מדינת ישראל (14.5.03); בש"פ 6909/05 סטופל נ' מדינת ישראל (3.8.00)).

בחינה זו נעשית, ככלל, תוך התחשבות בעוצמת עילת המעצר, עוצמת הראיות והמסוכנות הנשקפת מהנאשם. מסוכנותו של הנאשם נבחנת על פי "המעשה והעושה", קרי, המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, נסיבותיו האישיות, עברו הפלילי, התרשמות שירות המבחן מעניינו והמסוכנות הסטטוטורית הנלמדת ממהות העבירות המיוחסות למשיבים (ר' בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל (15.4.96); בש"פ 6700/04 מדינת ישראל נ' גרה (19.7.04)).

11. אשר לנסיבות המעשה, עבירות השוד והאיומים המיוחסות למשיבים הן חמורות ומקימות חזקת מסוכנות, עקב היסוד הסביר לחשש כי המשיבים יסכנו את בטחון הציבור, ככל שישוחררו ממעצרם. נסיבות המעשה המיוחסות למשיבים, כוללות שוד בחבורה של מתלוננים תמימים, תוך השמעת איומים חמורים כי יקפחו את נפשם ותוך גניבת רכבם והסעתו לתחומי הרשות לצורך מכירתו. עבירות כגון אלו המיוחסות למשיבים, נמנות בין העבירות שהמחוקק הורה מפורשות כי ראוי לעצור בגינן, בהתאם להוראת סעיפים 21(א)(1) לחוק המעצרים.

לצד זאת, ראוי להוסיף כי העבירות המיוחסות למשיבים לא כללו תקיפה של מי מהמתלוננים עצמם. זאת, מבלי לגרוע כלשהו מחומרן.

משיב 1

12. אשר לנסיבות העושה בעניינו של המשיב 1 (להלן: "המשיב"), שירות המבחן התרשם מקיומם של גורמי סיכון המאפיינים את המשיב, כחוסר היציבות שבהתנהלותו, קשייו לקבל סמכות ולהסתגל למסגרות, שימוש לרעה באלכוהול וסמים, קיומם של קשרים חברתיים שוליים ואלמנטים פוגעניים ותוקפניים, לצד היעדר רצון לבחינה מעמיקה של מצבו.

עם זאת, המשיב הוא צעיר בן 22 ללא עבר פלילי, למעט צו מבחן ללא הרשעה שהוטל עליו בשנת 2013, בגין עבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית והפרעה לשוטר. אין המדובר במי שלחובתו עבר פלילי מכביד ולא נכללות בעבר זה עבירות אלימות או רכוש, הדומות לאלו מושא כתב האישום. שירות המבחן המליץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר ביתית, בבית משפחתו שבכפר קאסם, לאחר שבחן את המפקחים המוצעים מטעמו והתרשם כי מדובר במפקחים ראויים, נעדרי עבר פלילי, שיש ביכולתם להציב למשיב גבולות באופן אפקטיבי וסמכותי, זאת למעט מר מר יאסין אבו ג'אבר, לגביו הובאה המלצה שלילית מטעם שירות המבחן. מפקחים אלו נחקרו לפני לפרוטוקול הדיון מיום 19.1.17 והתרשמתי, כמו שירות המבחן, כי מדובר במפקחים ראויים, שיש ביכולתם לזהות גורמי סיכון בעניינו של המשיב, להציב לו גבולות ברורים ולהתריע על כל הפרת תנאי מתנאי המעצר מצדו. כמו כן, התרשם שירות המבחן כי חלופת המעצר במיקום המוצע אינה קשורה, בהכרח, בגורמים השוליים שאליהם חבר המשיב.

13. גורמי הסיכון המאפיינים את המשיב אינם בעוצמה שיש בה ללמד, בהכרח, כי לא ניתן לייחס לו אמון כלל וכי לא ניתן להשיג את מטרות המעצר באמצעים שפגיעתם בחירותו פחותה. סבורני כי לאור מכלול הנסיבות, ניתן לקבל את המלצת שירות המבחן ולהעדיף תנאים שכאלו.

14. ברם, לאור מאפייני הסיכון במצבו של המשיב, כפי שהתרשם שירות המבחן, סבורני כי ראוי להדק ולעבות את חלופת המעצר באמצעות פיקוח אלקטרוני, על אף שמערך שכזה לא הומלץ על ידי שירות המבחן (ר' בש"פ 567/16 מלול נ' מדינת ישראל (1.3.16); בש"פ 2528/11 מדינת ישראל נ' פלוני (6.4.11); בש"פ 6722/15 ניג'ם נ' מדינת ישראל (26.10.2015)). אציין כי בית המשפט אינו מחויב באימוץ המלצות שירות המבחן, בהיותו מופקד על ראיית מכלול האינטרסים והשיקולים הנדרשים.

לאור המקובץ ובהינתן חוות דעתה החיובית של מנהלת הפיקוח האלקטרוני והסכמתו של המשיב, אני מורה כי המשיב 1 יעצר בתנאים המצטברים הבאים:

1. מעצר בפיקוח אלקטרוני, בבית משפחתו שברח' בדיר, כפר קאסם, כמפורט בחוות דעתה של מנהלת הפיקוח האלקטרוני ועל פי תיאור הכתובת שבה (להלן: "הבית").

2. המשיב 1 יימצא בפיקוח למשך 24 שעות ביממה, כשבכל עת יימצא עמו בבית אחד מהמפקחים הבאים: מר סלים אבו ג'אבר ת.ז. 29806775, מר אנואר אבו ג'אבר ת.ז. 029763661, מר ריזק אבו ג'אבר ת.ז. 21476650 ומר פתחי אבו ג'אבר ת.ז. 034416610 (להלן, ביחד: "המפקחים").

3. נאסר על המשיב ליצור קשר ישיר או עקיף עם המשיב 2 ועם מי מהמתלוננים ובני משפחתם. חובה על המפקחים למנוע כל קשר שכזה.

4. חובה על המפקחים למנוע את יציאת המשיב מהבית, אלא בכפוף להחלטה מפורשת של בית המשפט.

5. נאסר על המשיב לצרוך אלכוהול ונאסרת בזאת כניסת אלכוהול למקום מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

6. חובה על המפקחים לדווח לתחנת המשטרה באופן מידי על כל הפרה של תנאי המעצר.

7. להבטחת תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, המשיב יחתום על ערבות עצמית בסכום של 20,000 ₪.

כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות צד ג' בסכום של 30,000 ₪.

יופקד סכום של 40,000 ₪ במזומן, או בערבות בנקאית. מתוך סכום זה, סכום של 20,000 ₪ יופקד כתנאי למעצר בפיקוח אלקטרוני והיתרה תופקד עד ליום 12.02.17.

8. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד המשיב. המשיב יפקיד דרכונו במזכירות בית המשפט.

9. ניתן בזאת צו פיקוח מעצרים כלפי המשיב, למשך 6 חודשים, כבקשת שירות המבחן.

10. לא יעמוד המשיב בתנאי הפקדת הבטחונות, יובא לפני שו' תורן בתוך 24 שעות.

משיב 2

15. התרשמתי כי המשיב 2 (להלן: "המשיב") אינו עומד בתנאים הנדרשים להעדפת אמצעים שפגיעתם בחירותו פחותה, לאור קיומו של קושי לא מבוטל לייחס לו את מידת האמון הנדרשת לשם כך.

16. בנוסף, במקרה הנדון, לנוכח המלצתו השלילית של שירות המבחן בעניינו של המשיב, עליו להצביע על עמוד 6

נימוקים מיוחדים וכבדי משקל על מנת בית המשפט יסטה מהמלצתו (ר' בש"פ 3201/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.5.2010); בש"פ 3386/07 **מדינת ישראל נ' אשד** (18.4.07); בש"פ 3286/07 **מדינת ישראל נ' עמר** (16.04.07)).

במקרה הנדון, לא מתקיימים טעמים מיוחדים או נסיבות חריגות, המאפשרים את העברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני או העדפת חלופת מעצר, תוך סטייה מהמלצתו השלילית של שירות המבחן.

17. אשר לנסיבות העושה, תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב, מצביע על קיומם של גורמים מגבירי סיכון מצדו, שאינם קשורים למעשים המיוחסים לו, כהתחברותו לחברה שולית, שימוש באלכוהול וסמים וקושי להתייחס לעברו ולקשייו. עברו הפלילי של המשיב מלמד כי הורשע פעמיים בשנים 2013-2014, בגין ביצוע עבירות רכוש והסעת שב"ח. המשיב נדון לעונשי מאסר בפועל מהם שוחרר אך כשנה עובר להסתבכותו הנוכחית ונחזה כי העבירות המיוחסות לו בוצעו, לכאורה, כאשר מאסר על תנאי בן 8 חודשים מרחף מעל ראשו. התרשמתי, אם כן, כמו שירות המבחן, כי דומה שהמשיב אינו מורתע מהליכים משפטיים, או מהעונשים אשר ריצה בעברו הלא-רחוק. שירות המבחן אף העריך כי שהייה במעצר בפיקוח אלקטרוני לא תביא להפחתה ואף לא לצמצום גורמי הסיכון המאפיינים את המשיב וכן העריך כי גם בני משפחתו שהוצעו כמפקחים עבורו, יתקשו לצמצם את מסוכנותו לאורך זמן וכי הם אינם מהווים גורמי פיקוח מאזנים במידה הנדרשת.

18. בנסיבות אלו, התקשיתי לייחס למשיב את מידת האמון הנדרשת לצורך העדפת אמצעים שפגיעתם בחירותו פחותה (ר' בש"פ 352/11 **איאסי ברי נ' מדינת ישראל** (25.1.2011); בש"פ 2737/10 **שטרית נ' מדינת ישראל** (15.4.10); בש"פ 1352/07 **פאחל נ' מדינת ישראל** (22.2.07)). למעלה מכך, אין בטענות הסנגור כדי לגבש את העוצמה הנדרשת על מנת שתחשבנה כנימוק כבד משקל, המצדיק סטייה מהמלצת שירות המבחן.

19. אוסיף ואציין, כי גם לו הייתי הולך כברת דרך לקראת המשיב ומייחס לו את מידת האמון הנדרשת, לא היה בכך כדי לרפא את הקשיים הנחזים בחלופת המעצר שהציע. כידוע, הלכה פסוקה היא כי הפיקוח האלקטרוני אינו אלא רכיב משלים בחלופת מעצר למפקחים אנושיים, שהם העיקר (ר' בש"פ 4021/16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (9.6.16)). המפקחים המוצעים מטעמו של המשיב נמצאו על ידי שירות המבחן כבלתי מתאימים למלאכת הפיקוח ובכך יש משום חיזוק נוסף למסקנתי.

הנה כי כן, גם לאור המלצתו השלילית של שירות המבחן בנוגע למפקחים שהוצעו מטעמו של המשיב ובהעדר פיקוח אנושי ראוי, לא ניתן להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. המפקחים שהוצעו מטעם המשיב אף נחקרו לפני לפרוטוקול הדיון והתרשמתי, כמו שירות המבחן, כי לא ניתן לאשרם כמפקחים עבורו וכי ישנו חשש ממשי כי יתקשו להציב למשיב גבולות באופן סמכותי ואפקטיבי וכן לזהות גורמי סיכון במצבו.

20. איני מקבל את טענת המשיב לפיה אי העדפת אמצעים שפגיעתם בחירותו פחותה, תחטא לעקרון השוויון בין הנאשמים במשפט הפלילי. בהינתן השוני שבהמלצות שירות המבחן בעניינו של המשיב 2, בעברו הפלילי ובעובדה הלכאורית לפיה ביצע את העבירות המיוחסות לו אך כשנה מיום ששוחרר ממאסר וכאשר מאסר מותנה מרחף מעל ראשו, קיים שוני מהותי בין עניינו של לבין עניינו של המשיב 1 (והשווה: בש"פ 8101/16 **אלסאנע נ' מדינת ישראל** (16.11.16)).

21. לאור כל המקובץ, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

ניתנה היום, כ"ח טבת תשע"ז, 26 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

ארז יקואל, שופט